

**Philippi Ecclesiae Eystettensis XXXIX. Episcopi. De
Eivsdem Ecclesiae Divis Tvtelaribvs. S. Richardo. S.
Willibaldo. S. Wvnibaldo. S. Walpvrga. Commentarius
nunc primum evulgatus**

Philipp <Eichstätt, Bischof>

Ingolstadii, 1617

Cap. XIV. Quomodo B. Bonifacius S. Wvnebaldum Romæ inuentum secum
abduxit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70477)

S. VVunibal-
dus Romæ re-
manet ppter
morbum.

2. Cor. 12.

baldus sublimioris ac rigidioris vitæ fasti-
gium scandere sedulus anhelabat; virtutes
de die in diem in se virtutibus cumulans,
cœpit iam peregrinus seculo, iterum pere-
grinari; quod & ita factum est, S. VVunc-
baldo propter infirmitatem magnam, qua
tunc detinebatur, Romæ relicto. Vtrumq;
enim fratrem, Deo permittente, infirmitas
valida inuaserat, ad meritum patientiæ, &
corroborationem spiritus, secū dum quod
dicit Apostolus, *cū infirmor, fortior sum;*
nā virtus in infirmitate perficitur. Libenter
igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut
inhabitet in me virtus Christi. Sed B. VVilli-
baldus ab hac infirmitate prior resipuerat:
& hinc fuit, quod, relicto fratre, ad alia vir-
tutum exercitia festinabat, & iter Hieroso-
lymitanum cum sancta comitiua deuotus
aggreditur.

CAPVT XIV.

*Quomodo B. Bonifacius S. VVunebaldum
Romæ inuentum secum abduxit.*

Nterea B. Bonifacius sanctæ Mogun-
tinæ sedis Archiepiscopus, Ecclesia-
stica

fticæ vtilitatis cauffa, & ex legatione Pipini Regis, qui tunc temporis Alamannorum Rex extiterat, Romam aduenit. Et cùm vidiffet S. VVunebaldum, & quod nepos eius effet, & quod multa de ingenita nobilitate, ex innumera virtute, ac constantia animi eius audiuffet, quam plurimum in Domino gauifus eft; & suppliciter Dominum Papam exorauit, vt eius adiutorio, imò potius imperio talem cooperatore & focium in agriculturâ Dei mereretur accipere. Cuius petitioni Gregorius Papa libenter acquiefcens, rogando præcepit S. VVunebaldo, vt focietati & contubernio S. Bonifacij adhæreret, & in omnibus eius confilio, & præcepto ad feruiendum Deo obediret.

*VVunebaldus
adiungitur Co-
mes S. Bonifa-
cio.*

Hoc quoque S. Bonifacius à prædicto Papa obtinuit, vt fi quando diuina clementia S. VVillibaldum eius cōfpectui præfentaret, ad colendam vineam Domini Sabaoth in adiutorium fibi, in Alamanniam eum destinaret. Cùmq; memorabilis Pontifex Bonifacius sæpe dictus ac femper benedicendus omnia, pro quibus venerat, se-

*S. Bonifacius à
Pontifice etiam
S. VVillibaldū
petit.*

cundum beneplacitum peregrisset, Apostolica benedictione firmatus in Alamāniam ad Pipinum Regem rediit, & omnia, quæ ei in via acciderant, & quomodo Apostolica autoritate S. VVunnebaldu socium & cooperatorem laboris sui accepisset, ex ordine narravit. Quod Rex libenter audiens, & venerabilis viri faciem diligēter intuens, gratias egit Deo, quod virum de semine regionatum, & seculi contemptorem, Crucisq; Dominicæ baiulatorem in regnum suum, gratia Dei fauente, meruisset suscipere, ac deinceps magis ac magis perfecta caritate eundem cœpit diligere.

CAPVT XV.

Quòd S. Bonifacius B. VVunnebaldo septem Ecclesias commisit in Thuringia.

Eractis autem omnibus, quæ tunc in Regis curia tractanda erant, sanctus Archiepiscopus valefaciens Regi, in Thuringiam transiit, & ibi S. VVunnebaldo habitū monasticæ religionis secundum